

INSERTIUNI:

se plătesc cu prețuri foarte reduse.

Manuscrisurile sunt a se adresa redacției și acelea nu se înapoiază.

Epistole nefrancate nu se primesc.

ACTIVITĂȚEA

ABONAMENT:

Pe an 6 cor. pe 1/2 an 3 cor.

Pentru plugari—țărani pe an 4 coroane.

Pentru România și străinătate: Pe an 16 franci.

Un număr costă 12 bani.

EDITOR, PROPRIETAR ȘI ȘEF-REDACTOR:

DR. AUREL MUNTEAN

Apare în fiecare Joi.

REDACTOR RESPONSABIL:

LURIAN BERCIAN

CUVÎNTAREA MAIESTĂȚII SALE REGELUI CAROL I.

LA DISTRIBUIREA NOUĂLOR DRAPELE.

Cu prilejul zilei de 10 Maiu, mai înainte de a se face defilarea armatei, I. P. S. Metropolit Primat, în prezența MM. LL. Regele și Regina, a familiei Domnitoare, cum și a înalților demnitari ai statului, a sfințit 43 steaguri, pe cari MM. LL. Regele și Regina le-au distribuit la diverse regimente.

După terminarea solemnității distribuirii celor 43 steaguri nouă, M. Sa Regele, având în jurul său pe veteranii cari au făcut campania neatrănării, a rostit următoarea cuvântare:

»Sărbămă a douăzeci și cincea aniversare a neatrănării României, consfințită de armată prin isbânzi strălucite.

»Cu steaguri desfășurate în frunte, vitejii vostri tovarăși au intrat cu hotărâre în luptă și au cules lauri neperituri, din cari Regatul a răsărit.

»Un sfert de veac aceste steaguri au fălăit în rîndurile voastre, arătând drumul biruinței și ca simbol al credinței jurate de ostașii Patriei și Regelui.

»Stăpinate de gloanțe, ploii, furtuni și stropite cu sângele eroilor noștri, vechile steaguri și-au împlinit datoria lor; ele vor fi depuse în sala Tronului alături de Coroana de Oțel, spre a le păstra generațiunilor viitoare, ca semne vădite ale faptelor războinice, cari au întemeiat Statul român.

»Am încredințat regimentelor și batalioanelor, cari au luptat pe câmpurile Bulgariei, steaguri nouă, binecuvântate de biserică și împodobite de »Steaua României«, »Virtutea militară«, »Crucea Dumnării«, ca falnică răsplătă a vitejiei armatei și ca vecinică amintire a timpurilor glorioase.

»Steagul este pentru ostaș cel mai sfânt odor, dinaintea căruia trebuie să se închină cu dragoste și venerație, cea mai înaltă expresiune a cinstei și a renumelui; în ceasuri de primejdie, însă, el va fi călăuzul nostru, conducându-ne dela luptă la isbândă.

»Fierbintele mele urări însoțesc aceste steaguri, fiindcă cu dinsele v'am încredințat onorul Patriei, pentru care toți trebuie să fim gata a jertfi vieța noastră.

»Să trăiască scumpa Mea armată!»

Maiestatea Sa Regele a adresat D-lui Dimitrie A. Sturdza, președintele consiliului de ministri, următoarea scrisoare:

Scumpul meu Președinte al Consiliului!

Memorabila aniversare de 25 de ani a proclamării independenței, mare sărbătorită de națiune și armată, Mi-a devedit odată mai mult cât de adânc este sădită în conștiința tuturor recunoștința pentru acei cari au contribuit la redobândirea drepturilor strămoșești, și cât de viu și călduros este simțământul patriotic, care înflăcărează inima poporului român.

Mărturisirile nenumărate de dragoste și devotament ce Ni-s'a dat cu acest prilej din toate părțile României atât Mie, Familiei Mele cât și trumoasei noastre armate, sunt nespuse de scumpe sufletului Meu de Rege și Ostaș, că în aceste momente simt, că dorul Meu de bine este recunoscut și împărtășit de Țara întreagă.

Acum, când se sărbătorește acest însemnat period al istoriei noastre, care ne-a dat neatrănarea și a redeșteptat conștiința națională, nu Mă pot opri de a-Mi arăta încă odată, către iubitul Meu popor și vrednica Mea armată, simțământele Mele de recunoștință și de mândrie pentru acest frumos trecut, intrupat în vechile steaguri, — moaște sfinte încununate cu gloria patriei, — care pentru cea din urmă oară au lucit sub ochii noștri mișcați.

Te rog, scumpul Meu Președinte al Consiliului, să fii interpretul acestor simțăminte pe lângă corpurile constituite, autoritățile Statului, toate persoanele, cari s'au grăbit a Ne reînnoi devotamentul lor, precum și pe lângă cetățenii iubitei Mele capitale, al căror patriotic avânt, în această împrejurare, s'a rostit mai vădit și mai călduros, arătându-le, că amintirea acestei zile solemne va rămănea de-apururea viuă în sufletul Meu recunoscător.

Dumnezeu să păzească și să ocrotească pe iubita noastră Românie.

Primește, scumpul Meu Președinte al Consiliului, încredințarea simțământelor de afecțiune ce-Ți păstrez.

București, 11 Maiu v. 1902.

CAROL.

»Cartea de Aur« — confiscată.

Luni, 2 Iunie n., la orele 4 d. a. o comisie judecătorească, compusă din judele de instrucție dela tribunalul din loc, dl Gădri Săndor, din viceprocurorul dl Preinberger, și din un notar de tribunal, s'a prezentat, cu asistență polițială, întâiu în localitățile »Tipografiei« din Sibiu, apoi în redacția »Telegrafului Român«, și în urmă în locuința d-lui T. V. Păcățianu, șef-redactorul ziarului nostru și autorul opului de mare valoare »Cartea de Aur, sau luptele politice-naționale ale Românilor de sub coroana ungară«, de curând apărut.

Scopul acestei descinderi judecătorești a fost confiscarea tuturor exemplarelor din »Cartea de Aur«, volumul I, în care procuratura supremă din Cluj a descoperit delict de agitație, și pe temeiul §-lui 172 din codul penal va intenta proces autorului. Și până atunci însă, pentru-ca răspândirea cărții să fie împedecată, a cerut, — ear' judecătoria a acordat, — confiscarea tuturor exemplarelor — ori-și-unde aflătoare — din această carte.

Numita comisiune n'a aflat la »Tipografia«, unde s'a tipărit cartea, de cât un singur exemplar, care a fost confiscat. În redacția ziarului nostru a aflat opt exemplare, cari asemenea au fost luate în posesiune din partea reprezentanților puterii de stat, ear' numărul exemplarelor confiscate la locuința d-lui Păcățian face 672. Tot din locuința d-lui Păcățian a fost confiscată și lista abonaților, cărora li-s'a trimis cartea.

La orele 6 comisiunea și-a terminat lucrarea; și după-ce despre cele întemplate s'a dresat proces verbal, cărțile confiscate au fost depuse în biroul d-lui jude de instrucție Gădri, până la aducerea unei sentențe judecătorești, care va avea să spună, dacă conține cartea într'adevăr părți agitatorice sau nu? În cazul prim cartea va fi nimicită, în cazul din urmă va fi redată autorului. Vom ținea în curent cetitorii cu cele ce vor urma.

Confiscarea »Cărții de aur« a d-lui T. V. Păcățianu continuă cu un zel extraordinar.

Din lista confiscată dela dl Păcățianu aflându-se numele abonaților, au fost provocați dela tribunal cu toții, să extradee exemplarele, ce le au.

Confiscarea s'a făcut și pe sate. Am anunțat, că Marți, în 3 l. c. au fost confiscate exemplarele aflătoare în Seliște. În aceeași zi s'a confiscat un exemplar în Gurariului.

Despre aceasta ni-se scrie următoarele:

Gurariului, în 3 Iunie c.

Zua de 3 l. c. a profetit-o Falb de zi critică și s'a dovedit de atare. După eșirea din sf. biserică dela vecernie s'a prezentat la părintele Muntean, judele instructor, dl Gădri, cu alți doi domni și făcându-i perchișișie domiciliară au confiscat vol. I. din »Cartea de aur« a d-lui Păcățianu.

Ordinul de confiscare.

Ordinul de confiscare ce s'a imanuat este în traducere de următorul cuprins:

Dela judele de instrucție al tribunalului regesc din Sibiu.

Nr. 12250/1902.

Decis.

În cauza de urmărire contra lui Teodor V. Păcățianu, învinuit cu delict de agitație, judele de instrucție dela tribunalul regesc din Sibiu, la propunerea procuraturii regesti din Cluj, ordonă confiscarea tuturor exemplarelor din opul »Cartea de Aur«, de T. V. Păcățianu, aflătoare în posesiunea societății pe acțiuni »Tipografia«, cum și cele aflătoare ori-unde și la ori-cine. Asemenea dispune și confiscarea aparatului pentru multiplicarea acestei scrieri.

Motive:

Procuratura reg. din Cluj a făcut arătare în contra tipăriturii amintite și a dispus secuestrarea ei pentru conținutul ei punibil și după-ce această tipăritură a servit la comiterea de faptă punibilă, procuratura cu considerație la dispoziția §-lui 62 a codicelui penal și în sensul §-ilor 160, 567 și 98 ai procedurii penale — a trebuit să ordoneze secuestrarea tipăriturii precum și a multiplicatorului ei.

Sibiu, 2 Iunie 1902.

Gădri Săndor,
jude de instrucție.

Soartea cărții.

Exemplarele confiscate din »Cartea de Aur« se află în deposit în odaia judelei de instrucție, la tribunal. Ele sunt în număr de vre-o 750, fiind confiscate singur dela dl Păcățianu 672 de exemplare. Cărțile sunt așezate în două mari grămezi, pachetate în hârtie; câteva exemplare sunt în legătură de lux.

Soartea cărților atrîna dela procesul, ce se intentează d-lui Păcățianu. Dacă dl Păcățianu va fi achitat, cărțile se restituie atât autorului, cât și abonaților, în cas de osândire cărțile se trimit la procuratura din Cluj, care se va îngriji de nimicirea lor. Se zice, că vor fi puse pe rug în vîrfurile Fieacului ca lumina liberalismului maghiar să se răspândească departe peste văile Someșului.

(„T. R.”)

Pacea în Africa-de-sud.

Delegații Burilor și comisarii Angliei au iscălit protocolul de pace între Anglia și republicele bure.

Vestea acestui eveniment a fost primită cu mare bucurie în Anglia și s'a făcut ovațiuni Regelui, parlamentului și lordului Kitchener.

Condițiunile păcii au fost următoarele:

1. Buri depun armele, predau tunurile, puștile și muniția, și recunosc pe regele Eduard VII. de suveranul lor legitim.

2. Toți Buri, cari au eșit din patria lor și toți prinsonierii, cari se află afară din Africa, vor fi aduși și instalați din nou în patria lor pe speșele Englezilor, dacă dinșii se declară supușii regelui Eduard VII.

3. Cetățenii buri, cari se predau și se reintorc în patria lor, nu vor fi despoiați de libertatea personală și de averea lor.

4. În contra Burilor, cari se predau și se reintorc acasă, Englezii nu vor intenta procedură criminală pentru faptele lor îndeplinite în decursul războiului. Excepțiune fac aceia, cari au făcut crime contrare datinelor războiului; aceștia vor fi chemați înaintea tribunalului militar după încetarea ostilităților.

5. Limba olandeză se va învăța în școlile din Transvaal și Oranje, dacă părinții copiilor o pretind, ear' înaintea judecătorilor încă se va fososi această limbă, dacă e necesară pentru exercițiul corăspunzător al dreptului.

6. Purtarea de arme va fi permisă oricui în scopul de a se apăra, dacă primește pentru aceasta concesiune legală. Ocărmuirea militară va fi schimbată, îndată ce va fi posibil, cu o guvernare civilă și îndată ce vor permite împrejurările, se vor introduce instituțiunile reprezentative, cari vor conduce apoi la autonomie.

7. Pentru reîntorcerea speșelor de războiu Englezii nu vor prescrie dare de pământ specială. În fiecare district se va denumi o comisiune, care va avea de scop să sprijinească pe aceia, cari voiesc să-și reocupe moșia lor, ear' acelor, cari în urma războiului și-au perdut averea, să le ofere nutremânt, adăpost, sēmēnță de sămănat, și tot ce e de lipsă pentru începerea ocupațiunii lor de mai înainte. Guvernul englez va pune spre acest scop la dispoziția comisiunilor 3 milioane de funți sterlingi. Afară de aceste 3 mil. guvernul mai mare în scopul reinstalării în proprietățile lor de mai înainte. Revoltanții din colonia engleză Capland precum și toți trădătorii vor fi trași înaintea unor judecătoria speciale, cărora însă nu le va fi permis să judece la moarte pe nimenea.

Mai sunt și alte puncte, cari nu se cuprind în protocolul de pace scris de Kitchener, Milner și reprezentanții Burilor.

În general aflăm în protocolul de pace *autonomia internă sub suzeranitatea engleză, reinstalarea Burilor în averile lor și tractarea blândă a răsculaților și trădătorilor.*

Serate de-ale meseriaşilor români.

Joi la 29 Maiu n. c., localităţile »Reuniunii sodalilor români din Sibiu« s'a dovedit a fi prea puţin încăpătoare pentru numărul auditor, ce a existat la a 5-a şedinţă literară din a. c. Şedinţa se caracterizează prin program bogat şi variat, conţinând afaceri curat meserieşti, apoi afaceri literare, musicale, cu un cuvânt afaceri, ce contribue la cultura inimii şi a minţii.

Din sumarele şedinţelor administrative, cetite de notarul I. A polzan, am reţinut: frumoasele contribuiri, ce s'au făcut în scurt timp la fondul »Masa învăţăcelilor meseriaşilor români«, la care s'au dăruit până acum 114 cor.; pregătirile, ce se fac în scopul aranjării în sărbătoarea Rosaliilor a unei producţiuni publice împreunate cu cântări, teatru şi joc. În studiu se găseşte piesa »O căsnicie«, comedie în 3 acte; apoi cinstea revenită reuniunii prin asistarea reprezentanţilor ei la sărbătoarea sfîntirii steagului Reuniunii de cântări »Typographia«; cum şi împrejurarea, că împlinindu-se anul de când reuniunea, graţie patronului ei I. P. S. Sale domnului arhiepiscop **Ioan Meţian**, se găseşte în localul propriu, comitetul a ţinut să facă radicale reparaturi de zidari, flosterari, vâpsitori, tinichigii etc. lucrări săvîrşite mare parte de măiestri — membri ai reuniunii. Casa reuniunii acum se prezintă cu totul în vestmânt sărbătoresc. Se şi cuvine aceasta pentru o reuniune, cercetată aproape zilnic de numeroşi binevoitori şi spriginitori ai cauzei meseriaşilor nostri.

După luarea la cunoştinţă a tuturor lucrărilor, notarul ceteşte raportul ziaristic, ce a apreciat şedinţa literară a 4-a, apoi apelul făcut către celelalte reuniuni surori pentru trimiterea datelor statistice despre meseriaşii din partea locului şi despre mersul în a. tr. al afacerilor aparţinătoare reuniunilor respective, apel, la care au răspuns până acum reuniunea meseriaşilor din Sebeşul-săsesc şi cea din Selişte.

Luând apoi cuvântul presidentul Reuniunii, dl **Victor Tordăşianu** constată, că în luna Octomvrie a. c. se împlinesc 10 ani dela aranjarea prin noi a primei expoziţiuni din *industria profesională* şi 35 de ani dela în-

meierea Reuniunii. Scoţînd date din Anuarul I. al Reuniunii privitoare la expoziţia din 1892, arată progresele îmbucurătoare ce meseriaşii nostri le-au făcut în cei din urmă 10 ani, atât ca număr cât şi ca capacitate. Este drept că deşi nu avem măiestri de sine stătători în Sibiu pentru meseria de brutari, periéri, strungari, vâpsitori de vestminte, dogari, întreprinzători de zidiri, turnători de aramă (Gelbgiesser), tinichigii, olari, mănuşeri, pălărieri, fabricanţi de brânză, pieptenari, căldărari, corfari, cuţitari, hornari, curerari, argăşitori, salmagii, şelari, tocilari, funari, sitari, pânzari, postăvari, orologeri, ţesători de lână, bărdăşi, luminari-săpunari etc., dar avem în schimb numeroşi învăţăceli şi sodali, aplicaţi la aceste meserii.

Presidentul nostru crede deci de sosit timpul, ca Reuniunea prin aranjarea unei a 2-a expoziţiuni să deie prilej meseriaşilor nostri de a-şi arăta destoinicia şi progresul ce l-au făcut după 10 ani. Acest lucru se va putea cu atât mai uşor realiza, cu cât »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiu«, în programul său de lucru şi-a propus a aranja şi încă în legătură cu Reuniunea noastră, o expoziţie a productelor din industria de casă (lucru de mână femeiesc). Dat ne va fi deci la această expoziţie să admirăm dibăcia şi destoinicia meseriaşului în alternare cu dibăcia femeii române.

Una din dorinţele Reuniunii: de a avea în localul principal o icoană a *Maicii Domnului cu Christos pruncul în braţe*, într'adever artistic lucrată şi-a aflat şi ea realizarea. Firma Josef Hofrichter's Sohn (institut de pictură religioasă) din Reichenau (Boemia), a dăruit adecă Reuniunii prin intervenirea d-lui Ieronim Preda, directorul librăriei archidiecezane, o prea frumoasă icoană artistic lucrată pe pânză şi în uleu, ce este o adevărată podoabă a mobilarului din Reuniune şi un creştinesc mijloc de a deschide inimile îndurătoare în scopul jertfieri în favorul fondului văduvelor şi orfanilor. Icoana este adecă atîrnată asupra lădiţei cu crucerii meniţi acestui fond.

Toate aceste şi multe altele premerse, corul brav al şi mai bravului dirigent **Candid Popa** execută frumos compoziţia »Foaie verde de trifoiu«,

de T. Popovici, ear' după aceea d-şoara Elena Grindean, bine cunoscuta noastră acţrî, ne declamează poesiă »Adio«, de V. Alexandri; dl Filimon Dolorean, sodal cismar, predă cu mult haz anecdota »Ţiganul la naş Ionaş«, de Sandu pungă goală; drăgălaşa d-şoară Ana Banea, ca întotdeauna mult a plăcut în poesiă »Sila«. Drept variaţiune, la punct 4 din program a urmat măiestru de lăcătuş de curînd stabilit în Sibiu, dl Eremie Purece, originar din Budila, comitatul Treiscaune, care şi-a făcut anii de învăţăcel în Braşov, ear' perfecţionarea în meserie şi-a câştigat-o în cele mai bune şi renumite ateliere din Bucureşti, Viena, Linz, Salzburg, Töplitz, etc. D-sa ne înfăţişază într'o frumoasă limbă românească, peripeţiile, prin cari a trecut şi în special insistă asupra faptului, că deşi Român, aproape toate localităţile a ajuns să fie şef de echipă (Werkführer). Intre lucrările de dînsul săvîrşite între altele remarcă, că a lucrat 2½ ani la 3 ferestri menite pentru mănăstirea »Curtea de Argeş«, a făcut apoi la Levico în Tirol o pereche de porţi în stil vechiu german cu preţul de 400 fl., ear' altă pereche în stil baroc cu preţul de 300 fl. cum şi unele modele, ce au fost expuse la expoziţia din Paris. Bogat în cunoştinţe şi deştept, dl Purece face cinste numelui de măiestru român. De încheiere dl Purece recomandă calfelor tinere a fi mîndrede meseria, pe care o au îmbrăţişat şi a face tot posibilul pentru a cerceta străinătatea. Dl Ioan Balomiri, sodal franzelar şi unul din fii învăţătorului Balomiri din Balomir, ne predă poesiă »Legenda«, de Coşbuc, dovedind, că deşi începător, se găseşte în deplina cunoştinţă a limbei materne. Dl Augustin Bena, cleric, ne-a transportat în sfere musicale cu uvertura la V. Tell de Rossini, urmată de un vals şi câteva doine româneşti, executate la pian. Dl Valeriu Grindean, sodal cismar ne declamează apoi poesiă »Prigonitul«, de D. T. N., ca întotdeauna frumos, la înţeles şi cu sentiment. Tinêrul Filimon Dolorean ne predă cu mult haz anecdota »Lungeşte-i Doame boalele«, de Sandu pungă goală, arătând, că are să ajungă cu timpul bun comic. A cântat după aceea dl G. Moga, romanţa »De ce nai pace«, de Georgescu şi în fine corul a cântat un marş.

Frumoasa serată s'a încheiat la 10 ore şi jum., când ne-am depărtat în frumoasă ordine şi plini de veselie pentru însemnatele progrese, ce reuniunea sodalilor nostri le face mereu.

„Baros“.

Bănci populare.

(sfat între doi săteni).

Vasile: Rele vremuri am ajuns, măi vecine. Toţi aleargă să te înşele. Să-ţi ia părăluţele din legăturică, strînse cu atîta trudă.

Dumitru: Cum? ce vrei să zici, vecine?

V.: Ce, nu ştii? Ne-a chemat învăţătorul nostru şi zor nevoie să ne întovăreşim, ca să-i dăm şi lui parale. N'ajungeau percepătorii şi cărcimarii, cari îţi iau şi cenuşa din vatră!

D.: Înţelegi greşit, vecine.

V.: Cum aşa?

D.: Şezătorile dela şcoală sunt numai pentru binele nostru. Învăţătorii ne sfătuiesc să ne întovăreşim, să ne stringem micile economii, ce putem agonisi şi noi şi să ne ajutăm la nevoi, că aşa fac oamenii cu cap.

V.: Da bine, omule, eu nu-s în stare să-mi ţiu strînsurica mea?

D.: În ulică, nu-i aşa?

V.: Se înţelege, cum făceau bătrânii nostri...

D.: Dar dacă te-o vedea cineva, când îi ingropi, nu-ţi ia ca din oală?

V.: Îi ţiu în chichiţa lăzii, vericule.

D.: Da, şi tot iai mereu ca să cumperi ba tutunaş, ba rachias, ba să faci vre-un cumetru ori vre-un fin, aşa-i că te trezeşti într'o zi fără ei?

V.: Bani să am eu, că-i las la oraş, la dl Iani. Ce negustor cinstit! Îi poruncesc o jumătate de vin şi el mi aduce o oca.

D.: Dar dacă moare, ori rămâne mo-fluz, te lasă cnir lani cu buzele umflate.

V.: Da doar o da D-zeu să nu mai fie cum coboşti d-ta, vecine.

D.: Bine ar fi, dar vezi, D-zeu dă, dar în traistă nu bagă.

V.: Dar cum să fac? Doamne fereşte-mă şi pe mine...

D.: Indată, vecine! În societatea noastră din sat se primeşte oricine: copii, femei, bărbaţi. Poţi să pui ori-ce sumă vrei dela 50 bani lunar în sus. Cassarul îţi trece în libel şi-ţi dă şi chitanţă. La nevoie te împrumuţi, cu o dobândă mică. Pentru sume mai mari decât capitalul tău, iai garanţi. Banii se păstrează şi aduc dobândă şi dobândă la dobândă.

V.: Ia lasă, frate, la nevoie mă împrumut cu la un negustor din oraş. Doar nu ia cine ştie ce dobândă. Numai trei lei la pol pe lună, şi-mi mai dă şi rachiu pe datorie.

D.: Gros mai eşti la cap, frăţioare. Apoi 3 lei la pol pe lună fac 36 lei dobândă

FOIŞOARA

Dragoste ori economie?

Da, în fiecare strofă din doină e un volum întreg de scrieri economice asupra ţerei noastre. Căci trebuie să fi poet şi încă poet genial, ca în câteva rînduri să descrii atât de clar, atât de drept, viaţa economică a unei naţiuni întregi.

M'am convins din cetirea doinei, că pesimismul lui Eminescu este frate mai mare, dar frate bun cu pesimismul nostru şi nu numai rude de aproape. Ear analiza economică a poeziilor lui ar fi de o importanţă capitală pentru România.

Cine să o facă? Dl Gherea? Are un păcat destul de mare. E socialist şi trage spuza tot pe turta socialismului. Aşi văzut, cred, cum caută să tragă de păr din doină concluzii favorabile socialistilor, adecătelea cosmopolitismului. Şi văzînd că nici de păr nu merge, deoarece pe Eminescu nu-l tragi cu una cu două, ba nici cu nouă unde-ţi place, dovadă dl Maiorescu şi alţii, dl Gherea declară scurt că: doina lui Eminescu e absurdă!

Absurdă doina lui Eminescu? Vor fi absurde învăţăturile socialistilor, sunt antinaţionale teoriile lor, pot fi absurde multe din teoriile emise în frumoasele studii ale d-lui Gherea. Dar toate, absolut toate cele enunţate în geniala doină sunt perfect adevărate. Nici o idee, nici un rînd, nici un cuvînt din acel studiu economic nu e absurd.

De aceea am cetit din nou poeziile lui Eminescu. Le-am cetit, le cetesc şi recetesc şi acum cu multă atenţiune. Căci nu mă mai pot despărţi de ele. Mi-se pare, că tot mai bine îl înţeleg, cu cât mai mult îl cetesc. Sunt atâtea frumseţi, atâtea comori ascunse, atâtea gândiri nepătrunse în poeziile lui! Din nenorocire însă poeziile poetului nostru sunt: o carte cu multe lacate şi cu multe peceţi, încât se pare că până acum nimeni nu a descuiat deplin acea carte. Zadarnic m'am adresat la toţi literaţii, la marii nostri critici cu rugăciunea, ca să ne deschidă şi nouă profanilor cartea secretă. Ştim, că poetul nu a avut pe nimeni cu drag, ca să-l impedece de a ajunge în halul din care nici un doctor nu l-a mai putut scoate. Asta, cum zic, o înţelegem, deoarece ce la »Dumnezeu şi la ţara noastră« astfel de lucruri, de anomalii sunt foarte cu înţeles. Dar un lucru nu-l pricepem. Dacă literaţii nostri l'au neglijat fie din interes, fie din nepricepere, nu s'a găsit şi nu

se găseşte oare printre prietenii şi colegii poetului nici unul care să-i analizeze poeziile, să facă un studiu complex asupra lor? Şi mai cu seamă să arete simbolul în poesiă lui Eminescu. Nu negăm, că mulţi dintre literaţii nostri mai mari şi mai mici au făcut studii, ori mai bine zis au exploatat pe poet după moarte în diferite scopuri, după-cum alţii l'au exploatat fiind în viaţă. Şi nimic, absolut nimic nu e complex şi mai cu seamă nimic nu e de samă din cât s'a scris până acum despre el. Şi nu ştim cum, nu ştim de ce aceasta. Ori l'au lăsat la o parte din cauză că nu-l puteau tot şi în toate exploata în interesul lor? Ori earăşi că nici chiar prietenii nu l'au înţeles? Şi probabil că preţinşii prietenii nu au voit să li se aplice frumoasele rînduri din Satira I-a.

Astfel încăput pe mîna a ori căru, te vor drege, Rele-or zice că sunt toate câte, nu vor înţelege! Dar afară de aceste vor căta vieţii tale. Să-i găsească pete multe, reutăţi şi mici scandale.

Apoi mica analiză a poeziilor făcute de un mare critic al nostru şi fost prieten al poetului, dl T. Maiorescu, numai studiu nu este. Din aceea critică se vede foarte bine că dl Maiorescu nu l-a înţeles. Aceasta probabil din cauză că unul plutind prin »sferile înalte« îşi închipuia că e Luceafărul lui Emi-

nescu şi nu se cobora prin birturile ordinare, prin cari celalalt — nenorocitul nostru poet şi adevărat Luceafăr — era nevoit să-şi tirască perlele frumoase, admirabil de frumoase.

Am spus cum dl Gherea înţelegea poesiă lui Coşbuc: »Noi vrem pămînt«, şi o arăta publicului ca o poezie socialistă, o luptă între clasa domnitoare şi dominată. Nouă nu ne venea la socoteală astă explicare. Aşi văzut cum am explicat-o noi. Dar dacă părerea noastră va fi false şi a d-lui Gherea adevărată?

Stăi frate! Poetul trăeşte. I-am oferit odată broşurile: »Cultura cu abur şi Cultura hămeiului întrebuinţat în fabricaţia berei«. Aşa e că aceste titluri nu sună de loc poetic? Şi totuşi poetul nu le-a uitat. Haide prin urmare, înainte de a da publicităţii părerea noastră, să luăm interogatorul poetului şi să-i prindem părerea. Şi eată ce ne-a răspuns: »Poesia e făcută în Transilvania pe la 1887—88. Ea vizează pe Unguri. Dacă o publicăm acolo, poate mîncam puşcărie. Astfel am întarziat publicarea ei până în 1893. Ultima strofă însă e făcută şi adăogată în România«. Aşa e că noi avem dreptate, d-le Gherea? Cu altă ocazie am căutat să vedem dacă poetul ţărînimei are cunoştinţe economice şi ne-am convins

la 20 lei pe un an. Eată de ce munca noastră se duce în vânt și nu ne mai plătim de datorii nici morții.

V.: Așa o fi. Că ved eu, că am luat numai 200 lei anferț la facerea caselor și am plătit până acuma 900 și tot mai sunt dator. Dar mi-e frică și de societăți, mă vecine. Dacă cassarul papă banii, ce te faci?

D.: Asta nu se poate întâmpla: cassarul se alege de noi dintre oamenii cei mai bogăți și mai cinștiți. El depune garanție. Nu poate ținea în cassă decât 200 lei. E controlat de 10 membri și pentru un ban al societății se duce la pușcărie și răspunde cu a-veerea sa.

V.: Sunt unii dintre noi, cari n'au după-ce bea apă și voi dați mereu cu societatea!

D.: Dar ia spune-mi: Tutunul și rachiu pe ce-l cumperi?

V.: Ei, 10 bani un pachet și 10 un rachias pe zi doar nu-i lucru mare.

D.: Așa e. Dar dacă ai lăsa la păcatele tutunul și rachiu, cari nu-ți fac decât rău, și ai pune la societate 20 bani zilnic, ai vedea că într-o lună fac 6 lei, în 3 ani 408, în 10 ani 934 și în douăzeci de ani fac un capital de 2476 lei. Banii se înmulțesc ca șoarecii de repede. Numai să prinzi la sêmênță. Și să nu prea ai pisici, adică necazuri multe.

V.: Atunci îi bună strînsurica. Dar ce-ace nu întră în capul meu e, că la ce să stringem banii toți la un loc?

D.: Te voi face să pricepi și asta, vecine. Câte degete ai la mâna ta?

V.: Cinci.

D.: Ia c'un deget banca asta.

V.: Nu pot.

D.: Dar cum poți?

V.: Să pun toate degetele împreună, sau mâna toată, ori pe amândouă.

D.: Apoi tot așa și cu societatea. Capitalul nostru poate nu ne va ajunge la o nevoie mai mare și atunci societatea ne dă mai mult cu ajutorul celorlalți societari.

Ia fugi repede vecine și îndreptează păretele coșarului d-tale, că s'a cam lăsat.

V.: Singur nu pot. O să chem vre-o câțiva vecini să-l îndreptez.

D.: Te-am prins. Va să zică ceea-ce nu poți face singur, cu mai mulți în unire poți. Eată rostul societăților.

Acum ai priceput?

V.: Am priceput, vecine, mulțumesc. Și apoi ci-că să te mai iai după gura lumii. Mă pusea la îndoială unii și alții, dar acum să știi, vecine, că mă duc și eu cu strînsurica mea la societatea noastră din sat.

D.: Bine, D-zeu să-ți ajute, să-ți aduni bani albi pentru zile negre. Adună la tine-rețe, ca să ai la bătrânețe.

Să nu uiți că:

Munca și păstrarea sunt isoarele bogăției. Să muncim dar fără preget și să punem la o parte din ceea-ce câștigăm. Să tu-

gim de cei-ce ne spun că ne putem îmbogăți fără muncă și păstrare. Să nu rîvnim la bunul altuia, ci să luăm pildă dela cei-ce și-au făcut stare numai prin muncă dreaptă. În muncă dreaptă și unire stă fericirea și puterea.

(„A.”)

P. Chirîșescu.

NOUTĂȚI

— *Tuturor cetitorilor noștri le dorim Sărbători fericite!*

— *Alegerea de episcop la Arad.* Forul competent și chemat a defăpt ziua alegerii de episcop al Aradului, pe Joi, 12 Iunie st. n. a. c. Așadar, azi se va întruni sinodul diecesan în sesiune extraordinară, singur pentru săvîrșirea actului electoral.

Pe cât de însemnat și solemn ar fi trebuit să fie acest act, cu atât mai mult sunt incriminările uricioase, invite în ziaristică, împrejurul persoanelor candidate. Lucru trist, dacă o corporațiune, ca și sinodul eparchial, nu s'ar putea emancipa de veleitățile clicelor posnașe, cari dat-au deja destule dovezi despre acapararea unor existențe nechemate, lipsite de capacitatea recerută, pe lângă alungarea și postpunerea unor bărbați integri în ale educații și administrării unei eparchii atât de expusă, ca a Aradului.

Este timpul binevenit, ca bărbații diecesei Aradului, luminați de duhul sfânt, să stîrpească odată pentru totdeauna cu acest prilej meschinele clicăriei, introducînd o guvernare dreaptă și întemeiată pe prescripțiile înveștărilor aievea creștinești.

— *Mortalitatea în Orăștie.* Dela 8 Iunie încoace numărul morților a crescut în mod înspăimîntător așa, că azi 10 Iunie n. sună campanele mai la toate confesiunile. Încât suntem informați, avem deja 4 și înmormîntările urmează zilnic. S'a ivit în căteva casuri cel mai urît morb, Difteritis, inscripții roșii sunt puse la mai multe case, unde bîntuie acest flagel, pruncii sunt cuprinși de frică. La 9 c. s'a înmormîntat un prunc, în care casă se mai află 2-3 copii atacați de acest morb.

Școala de fete de stat și asilul unguresc s'au închis. Ne miră, cum de celelalte școli nu se închid, mai cu seamă acelor mai mici, cari sunt expuși primejdiei. Examele ar putea fi amânate pe finea lui August, fără oare-care perdere. Multe familii, mai cu dare de mîna, se duc cu micuții lor în alte părți, cu scop de-a evita și a-i scuti de pericolul morții.

Era cât pe aci, ca și pîrdalnică de dragoste să-și aibă o jertfă. Un *Petru* se îndrăgostise cu o *Ileană*, mama fetei a fost contra, ceea-ce a ofensat pe june și acesta se decise să o rupă cu tractarea de amor. Această împrejurare a măchnit pe *Ileana* și în desnădăjduirea ei a *beut spirit de oțet*. Norocul ei, că a putut fi mîntuită și așa eară va avea prilej de a continua *dragostea*, căreia era să pice jertfă.

— *Demonstrație în Blaj.* Foile unguerești sunt pline earăși de știri despre o pretinsă „demonstrație antimaghiară”, ce ar fi aranjat-o studenții din Blaj cu ocaziunea maiului din zilele trecute. Gazetarii șovinisti dela aceste foi știu să spună, minuni despre această demonstrație. Studenții să fi cântat „Deșteaptă-te Române”, acest „cîntec insultător pentru Maghiari” și să fi purtat un mare stindart în colorile roșu-galben-vînăt. Pe drum au cântat „cîntece antimaghiare”, de cari răsuna orașul. La sgomotul produs a eșit gendarmeria, dar cortegiul ajunsese deja la locul petrecerii și s'a început dansul. Gendarmeria a căutat după coriferii acestei „demonstrații” și i-a găsit în persoanele studenților Iulian Hossu, Aurel Neguș și Aurel Barđoși. Gazetele șoviniște adaug, că „cercetarea lasă a se bănuți, că firele demonstrației duc la corpul profesoral” (1) și că în urma aceasta e „probabil, ca cercetarea să se pornească în contra întregului corp profesoral”. — Vom vedea. Observăm deocamdată, că șovinistii caută pricini cu lu-

minarea și nu se rușinează a umplea lumea și țara cu vești despre „grozave” demonstrații anti-maghiare, pentru-ca să aibă motiv de a isbi în dreapta și în stînga și a produce scandaluri.

— *Moarte.* Corpul funcționarilor magistratuali din Orăștie aduc la cunoștință cu durere repausarea iubitelui lor coleg *ÁKOSFALVI SZÉKELY SÁNDOR*, prim senator orășenesc în etate de 48 ani și după un serviciu de 27 ani, întemplantă în Orăștie la 9 Iunie.

Inmormîntarea s'a săvîrșit Mercuri, la 11 Iunie 1902. Fie-i țărîna ușoară.

— *GEORGE VINȚAN*, măestru timar a repausat Duminecă în 8 Iunie a. c., în etate de 67 ani.

Fie-i țărîna ușoară și memoria binecuvîntată!

— *Vicar în Năsăud* a fost ales dl propop al Șiențului, *Chiril Deac*. Instalarea e proiectată pe Duminecă [8 I. c.]. S'a ales un comitet de arangiere a festivităților. Se fac mari pregătiri. Reuniunea de cîntări va da cu această ocaziune un concert.

ECONOMIE

Despre grădină. 1)

Introducere. Ori-ce locuitor, și mai cu osebire sătenii au împrejurul casei un petec de pămînt, din care, o parte din el, le servesc ca arman (obor) pentru păstratul nutrețurilor, ca curte, etc., ear' o altă parte, la mulți din ei, nu este nici îngrădit. Pe el își pun gunoiul ce-l scot în timpul iernii dela vite, sau cresc pe el tot felul de bălării (burueni) în loc să-și facă o mică grădinuță, în care să samene tot felul de legume, pe cari azi le cumpără dela grădinarii bulgari.

Să presupunem, că fiecare locuitor consumă anual zarzavaturi în sumă dela 2—4 lei; așadar' acești grădinari străini duc în fiecare toamnă, în țara lor, nici mai mult și nici mai puțin decât respectabila sumă de 12,000.000—24,000.000 lei, cari bani ar rămînea în țară, dacă fiecare familie, pe locul ce-l are viran și-ar cultiva legumele necesare pentru hrană, sau ar fi grădinari români, cari să îndestuleze trebuințele locuitorilor țării.

Mulți însă dintre sătenii noștri nu au cunoștință de modul cum se cultivă diferitele feluri de zarzavaturi, timpul când se samănă, când să sădesc, și a-nume pămîntul care le este princiios, cum și celelalte lucrări. Pentru acest sfîrșit mi-am luat curajul a prelucra acest mic curs de cultura legumelor, destinat a servi de călăuză și săteanului și grădinarului care voiește a se ocupa cu cultura legumelor pentru comerț.

Legumi se numesc toate plantele ce se cultivă în grădină pentru hrana omului, ear' știința, care se ocupă cu cultura se numește „*Legumicultură*” sau cultura legumelor. *Legumicultura* este o parte a științei *horticulturii* sau grădinaritului în genere.

Legumelor, unii, le mai zic și zarzavaturi.

Li-s'a dat numele de legumi din pricină, că au în ele o parte, care e cea mai hrănitoare pentru om, și care parte se numește *legumină*.

Legumele le întrebuițăm pentru hrană sau verzi sau le păstrăm pentru iarnă. Legumele verzi le întrebuițăm mai ales în timpul verii; ear' celelalte

le întrebuițăm pentru hrană iarna, când nu se mai găsesc legumi verzi.

Știința horticulturii și a legumiculturii este nouă: însă cultura legumelor este veche. Putem zice, că este așa de veche, de-odată cu stabilirea omului din starea sa nomadă.

Legumele se cultivă în un anumit loc, numit grădină, care este ori-ce loc îngrădit, ce își ia numele dela gard, — în care se apără plantele, sadurile, pomii, etc., de vătămările din afară, pricinuite de oameni sau de vite.

În această lucrare mă voi ocupa în special numai de cultura legumelor sau a zarzavaturilor.

Alegerea locului pentru grădină.

Grădina este o bucată de teren, împrejmuită, în care vom a cultiva tot felul de pomi, flori și legumi necesare pentru ornament și hrana omului. Fiecare om ar trebui să aibă o mică grădină. Locul cel mai potrivit pentru facerea unei grădini este lângă sau în apropierea casei.

Dacă vom a cultiva legume în mare cantitate pentru comerț, atunci locul cel mai potrivit pentru facerea unei astfel de grădini este în apropierea unei ape, fie stătătoare, fie curgătoare.

Trebuie să fie ferit de vînturile reci dela Miază-noapte prin dealuri, plantațiuni de arbori înalți, păduri sau prin case înalte.

Locul pe cât s'ar putea să fie plan sau șes, adică neîntrerupt de dealuri sau mici vâlcele; ear' dacă are înclinare trebuie nivelat. O înclinare prea mare a terenului este cu totul desavantajoasă udatului, că atât apa din ploii cât și cea cu care udăm s'ar scurge cu repeziciune și împreună cu ea ar duce și pămîntul dela rădăcinile legumelor. O înclinare dulce nu este așa rea.

La ori-ce grădină, apa necesară pentru udat nu trebuie să lipsască. Când nu avem la îndemână apă curgătoare sau stătătoare, trebuie negreșit să săpăm vre-un puț sau mai multe, după întinderea grădini și basinuri, ori să avem putini largi. Pentru udat trebuie 1000 litre apă pe zi și pe ar.

După-ce s'a ales locul pentru grădină, ca să ferim legumele de stricărele ce ar face vitele, pasarile și oamenii, e neapărat nevoie de a-l împrejmui fie cu gard de nuele, cu uluci, ori cu gard viu; ear' dacă e prea întins și mai departe de sat sau oraș, cum sunt grădinile pentru cultura mare, se pot împrejmui cu șanț și pe virful lui se poate planta *dracila*, care îndesându-se, va forma un gard viu puternic, prin care nu va putea străbate nici un animal.

(„F. S. C. A.”)

D. Ștefănescu.

(Va urma).

Ființe pe cari le omorîm
deși ele ne fac bine.

Pentru-ce se omorîm pajaranii, dacă îi găsim altundeva decât în camerile de locuit, când ei ne fac un mare bine, că urmăresc, prind și prăpădesc tot felul de muște, cari nu numai că ne supără prin bizăturile lor, dar' pot să molipsească pe cei sănătoși, de boalele molipsitoare, cari ar bîntul prin vecinătate?

Pentru-ce se strivim cu piciorul pe frumosul greeras auriu, pe care îl întîlnim prin grădinile noastre, când el duce

că le posedă mai bine decât mulți preținși economiști. Intre altele îmi cita o întemplantă a lui. Publica revista „Vatra”. Clișeele, de altfel foarte scumpe, le lua cu chirie din Germania. Deși numai împrumutate, ștatul nostru îi lua taxe foarte mari la frontieră, fără ca la reexpediere să-i înapoeze banii. „Înțeleg, zicea disgustat poetul, ca ștatul să taxeze obiectele ce le-am putea fabrica și noi în țară. Dar taxe pe clișeele împrumutate și pe cărțile ce vin din Transilvania? Asta n'o înțeleg”. Cu chipul acesta ștatul român a mâncat lui Coșbuc vre-o 12.000 lei, câștigul ce era să-l aibă și a făcut pe poet să se departă de prea iubita-i copilă, a făcut să înceteze „Vatra”. Dacă existența „Vetrei” l-a costat pe Coșbuc materialicește 12.000 lei plus atîta muncă și timp, credeți oare că dispariția ei l-a costat mai puțin moralicește?

I. S. ORDDAN.

(Va urma).

•••

Tu obosiseși mamă,
Pe calea tineretii.
Și n'atru amurg de toamnă
Sfîrșisi cîntarea vietii...

Ear eu urmîndu-ți cîntul
Umblînd pe-aceleași căi,
Aud că'n toamna asta
Ajung în anii tăi...

V. Po dean.

1) Autorul acestui studiu este dl D. Ștefănescu, dirigintele școalei din Urziceni.

rėsboiul cel mai înverșunat contra omidelor, melcișorilor și cărăbușilor, cari sunt dușmanii cei mai neîndurați ai pomilor roditori și ai verdeturilor, a căror sădire am făcut-o cu destulă muncă?

Pentru-ce se prigonim cu atăta înverșunare șopârta cea nevinovată și gușterul cel verzui și pe nedrept învinuit de a fi veninos, când aceste mici tiri-toare ne sunt de mare folos prin aceea, că distrug vermișorii cei mai lacomi de plante, musculițele cele mai nesuferite și gărgărițele cele mai stricătoare, ce se ascund printre frunzișoarele ierburilor de pe câmp sau ale plantelor cultivate de noi spre a le roade?

Pentru-ce stricăm cuibul ciocăni-toarei și al pituliceii, când ele ne fac cea mai mare slujbă mâncând urechelnițele, vermușii de sub scoarțele copacilor și ale pomilor și tot felul de gânganii stricătoare, pe care noi fără ajutorul lor, cu toată știința noastră nu le-am putea stirpi?

Pentru-ce se împușcăm graurul, care își petrece vieața purecând pielea animalelor domestice din cirezi sau turme, de toate gânganiile, cari le sug sângele, sau le chinuesc cu neîndurare?

I. N.

1902. Ö. 240. sz.

Tárgyalási jegyzőkönyv Saymann Vilma hagyatéka tárgyában.

Végzés.

A kir. járásbíróság mint hagyatéki bíróság a hogy Elj. törv. 95 §. b. pontja értelmében elrendeli a leltár 34—162

és 166 tételszám alatt felvett butorok, ruha, fehérneműek és egyéb ingóságok (372 kor. leltározási becsértékben) nyilvános elárvereztetését és ennek Amlacher Gustáv szászvárosi birtokos lakásán 1902. június 14-én d. u. 4 órakor leendő foganatosítása végett a leltár kiadásával Rácz Árpád bir. végrehajtótól küldetik ki azzal, hogy az árverést előzőleg valamely helyi lapban úgy dobszóval tésesse közzé és azt szabályszerűen tartsa meg, a felveendő jegyzőkönyvet mutassa be és a befolyt vételárt törvényes díjai levonása után helyezze birói letétbe.

Szászváros, 1902. június hó 9-én.

A kir. járásbírószágtól.

Dr. Biró helyett Fekete
kir. albiró.

Nr. 1902 Ö. 240.

Din partea judecătoreii cercuale regești se face cunoscut, că la 14 Iunie 1902, adică Sâmbătă după amiază la 4 ore se vor vinde în cale de licitație publică: mobile, vestminte, albituri și alte obiecte, (în prețul inventarului de 372 cor.) avere lăsaméntară, care se află în casa d-lui Gustav Amlacher, în Orăștie, strada ciorogarilor.

446—1902. véghr. sz.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a facseti kir. járásbírószág 1902. évi V. 150/2. számú végzése következtében Dr. Morariu Valer ügyvéd által képviselt »Lipovana« tak.

pénz. javára Zsurma Anna és t. ellen 270 kor. s jár. erejéig 1902. évi április hó 21-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le foglalt és 920 korra becsült következő ingóságok, u. m.: lóvak, tehének, kocsik, faépületek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a facseti kir. járásbírószág 1902-ik évi V. 150/2. számú végzése folytán 270 kor., tőkekövetelés ennek 1901. évi augusztus hó 8. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódj és eddig összesen 75 kor. 14 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Battán a község házában leendő eszközlésére 1902. évi június hó 14. napjának délelőtti fél 12 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Facseten, 1902. évi május hó 29. napján.

Olvashatatlan
kir. bir. végrehajtó.

447—1902. véghr. sz.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezen-

nel közhírré teszi, hogy a facseti kir. járásbírószág 1902. évi V. 151/2. számú végzése következtében Dr. Morariu Valer ügyvéd által képviselt »Lipovana« tak. pénzt javára Zsurma Elena és t. ellen 80 kor. s jár. erejéig 1902. évi április hó 21-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le foglalt és 920 korra becsült következő ingóságok, u. m.: lóvak, tehének, kocsik, faépületek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a facseti kir. járásbírószág 1902. évi V. 151/2. számú végzése folytán 80 kor. tőkekövetelés ennek 1901. évi augusztus hó 1-ső napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódj és eddig összesen 51 kor. 79 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Battán a község házában leendő eszközlésére 1902. évi június hó 14. napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Facseten, 1902. évi május hó 29. napján.

Olvashatatlan
kir. bir. végrehajtó.

„D A C I A“

institut de credit și economii, societate pe acții.

Reședința societății: **Orăștie** (Szászváros, Broos).

Birourile societății se află în casele proprii:
(Strada Berăriei nr. 12 lângă posta regească).

Capital social 100.000 cor.

Operațiunile societății sunt:

A) primește depuneri spre fructificare.

a) depuneri fără anunț până la 100 cor. 5 1/2%.

b) depuneri mai însemnate cu anunț de un an cu 6%.

c) depuneri făcute de biserici, școale, corporațiuni culturale ori cu scop de binefacere cu 6%.

Contribuția erarială pentru sumele depuse se plătește prin institut.

Regulamentul special pentru depuneri se cuprinde în libelul de depuneri.

Depuneri, ridicări și anunțări se pot face și prin postă și se rezolvă fără întârziere.

B) Acoardă credite personale pe lângă cambii sau obligații cu cavenți.

C) Acoardă împrumuturi pe efecte.

D) Acoardă împrumuturi pe lângă siguranță ipotecară.

E) Institue ramul de amanetare pe aurituri, argintării, pe lângă dispozițiile legale existente, procurându-și concesiunea forului competent.

F) Cumpără și vinde efecte publice, pe cari în cas de lipsă le poate lombarda.

G) Cumpără și vinde realități.

H) Cumpără și vinde ori-ce lucruri mobile.

I) Tot felul de întreprinderi comerciale și economice, în societate cu alții ori singură.

K) Finanțează patente.

L) Arêndează și exarêndează realități și alte drepturi și întreprinderi de tot soiul.

Direcțiunea.

„Minerva“ inst. tipogr., societate pe acții

in Orăștie Szászváros.

Opuri -----

Bilete de log. -----

Broșuri -----

Circulare -----

Bil. de vizită -----

Invitări -----

Bilanțuri -----

Acții -----

Cap. de epist. -----

Placate -----

Ord. de dans -----

Adrese -----

Compturi -----

Note -----

Preț Curent. -----

Anunțuri -----

Registre -----

Imprintate -----

Couverte -----

Bilete de cun. -----

Etc. etc. etc. -----

Există deja de 14 ani și este pro-

văzută cu tot felul de material

necesar, ca ori-care altă tipografie.

Institutul Tipografic

„Minerva“

pe lângă că efectuește ori-ce co-

mande repede și cu prețuri mode-

rate, se îngrijește totodată ca toate

acelea să fie estetic lucrate și

fără erori.

Până de present se bucură de sprigi-

nul celor mai îndepărtate orașe. Dova-

astă despre promptitudinea și

acurateța cu care efectuește ori-ce

lucrare.

Ca unica tipografie românească în

acest mare comitat, se roagă de bine-

voitorul sprigin al celorlalte institute

rom., precum și al privaților.